

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/101/2020
Identifikačné číslo spisu:	2107220159
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2107220159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Na Hrebienku 5433/40, zastúpenej Mgr. Zdenkou Stašákovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Na Hrebienku 40, proti žalovaným 1/ P. X., bývajúcej v V. C. XXX, 2/ T. X., bývajúcemu v V. C. XXX a 3/ L. X., bývajúcemu v V. C. XXX, o zaplatenie 6.257,64 € s príslušenstvom, 2.263,40 € s príslušenstvom a 2.263,40 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Cb/121/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 27. novembra 2019 sp. zn. 11Co/245/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 8. augusta 2018 č. k. 7Cb/121/2008-166 výrokom I. uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 56,24 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania, výrokom II. vo zvyšnej časti o zaplatenie 6.201,40 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania žalobu žalobkyne proti žalovanej 1/ zamietol, výrokom III. žalovanej 1/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,30 %, výrokom IV. uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 56,24 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania, výrokom V. vo zvyšnej časti o zaplatenie 2.207,16 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania žalobu proti žalovanému 2/ zamietol, výrokom VI. žalovanému 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,28 %, výrokom VII. uložil žalovanému 3/ povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 56,24 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania, výrokom VIII. vo zvyšnej časti o zaplatenie 2.207,16 € spolu s bližšie určeným úrokom z omeškania žalobu žalobkyne proti žalovanému 3/ zamietol a výrokom IX. žalovanému 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,28 %.

1.1. Predmetom sporu bol nárok žalobkyne na vyplatenie podielovej odmeny za poskytnutie právnych služieb žalovaným 1/, 2/ a 3/ (ďalej spolu aj „žalovaní“), keďže žalobkyňa vykonala úkony súvisiace so

zastupovaním žalovaných pri uplatnení majetkových a nemajetkových práv súvisiacich so smrťou príbuzného žalovaných L. X. proti spoločnosti Gnoli Group srl - Toro Assicurazioni. Žalovaní namietali predmet sporu pre jeho neurčitosť, ako aj výšku tvrdiac, že žalobkyňa nevykonala pre nich žiadnu činnosť v zmysle zmluvy, a teda nemá nárok na dohodnutú podielovú odmenu.

1.2. Z vykonaného dokazovania má prvostupňový súd preukázané, že žalobkyňa sa ničím nepričinila o získanie sumy 47 000 € pre žalovanú 1/, a sumy 17 000 € pre žalovaných 2/ a 3/, pričom vyššiu sumu žalovaným nevymohla. Pokiaľ by súd priznal podielovú odmenu žalobkyni, ktorá by sa počítala zo sumy 47 000 € resp. sumy 17 000 €, bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Preto bolo vzhľadom na charakter a obsah dohody o poskytnutí právnej pomoci potrebné aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. (hodnotu veci alebo práva bolo možné vyjadriť v peniazoch len s nepomernými ťažkosťami), a v takom prípade bola základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna trinástina výpočtového základu. Žalobkyňa vykonala vo vzťahu ku každému z mandantov (žalovaných) jeden úkon vo forme prevzatia zastúpenia a k tomu má žalobkyňa nárok na paušálnu náhradu.

1.3. Čo sa týka právnych úkonov vykonaných žalobkyňou ako právnickou osobou a vykonaných advokátom JUDr. Kačúrom, súd nepriznal odmenu za právne úkony vykonané podľa označenia na listinách advokátovi JUDr. W., ale iba spoločnosti LEGAL CARTEL s.r.o. Úkony, ktoré neboli vykonané a prezentované ako úkony konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý je advokátom, nemohli byť žalobkyni priznané.

1.4. Vzhľadom k tomu, že žalovaní sa dostali do omeškania s platením dlhu, prvostupňový súd ich zaviazal i k úhrade úroku z omeškania, ktorý žalobkyňa žiadala priznať vo výške 13 % od 3. júla 2006 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 27. novembra 2019 sp. zn. 11Co/245/2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., V., VI., VIII. a IX. potvrdil a žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd prebral v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správny skutkový záverom pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň zdieľal i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkázal na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Pre úplnosť však uviedol nasledovné:

2.2. Žalobkyňa v odvolaní poukázala na to, že nechápe, prečo súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o poskytovaní právnej pomoci platil zákon č. 132/1990 Zb. o advokácii. K tomuto odvolací súd uviedol, že z obsahu odôvodnenia celkom nepochybne vyplýva, že ide o zrejmu nesprávnosť v odôvodnení rozsudku prvoinštančného súdu, ktorá sa vyskytla len na jednom mieste, a to v odseku 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku, zatiaľ čo všade inde (na iných deviatich miestach v odôvodnení napadnutého rozsudku) súd explicitne uviedol, že aplikoval zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona.

2.3. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní argumentovala, že formálne neoznačenie listov svojím obchodným menom jej nemohlo byť na ťarchu do takej miery, že jej súd nepriznal podielovú, resp. aspoň tarifnú odmenu, ktorú požadoval, odvolací súd uviedol, že nesprávne označenie subjektu, ktorý vykonal písomný právny úkon, nemožno označiť len za rýdzo formálnu chybu, ako v odvolaní dôvodila žalobkyňa. Naopak, z hľadiska možných dôsledkov išlo o významnú skutočnosť, čoho práve advokát ako osoba znála práva, si mal byť vedomý. Uvedené označenie je relevantné z hľadiska hmotného práva v súvislosti so zmluvou o poskytnutí právnych služieb, kde označenie zmluvnej strany je definované ako podstatná náležitosť. Zmluva o poskytovaní právnych služieb uzatvorená medzi advokátom a klientom a honorovaná zmluvnou odmenou sa môže dotýkať len zmluvnej strany uvedenej zmluvy. Pokiaľ potom právne služby poskytne iný právny subjekt ako zmluvná strana zmluvy o poskytovaní právnych služieb, za takýto právny úkon neprináleží ani odmena, ani režijný paušál a ani náhrada hotových výdavkov. Keďže zmluvu so žalovanými uzatvorila spoločnosť LEGAL CARTEL s.r.o., poskytovať právne služby mala táto spoločnosť s ručením obmedzeným a nie fyzická osoba. Žalobkyňa teda s výnimkou prevzatia právneho zastúpenia nepreukázala aktívne poskytovanie právnych služieb v prospech žalovaných, čo malo za následok pre žalobkyňu nepriaznivé meritórne rozhodnutie.

2.4. Žalobkyňa v odvolaní tiež namietala, že s talianskou stranou aktívne komunikovala, žiadala o vydanie potrebných podkladov a smerovala svoje aktivity k prehodnoteniu výšky odškodnenia žalovaných a priznaniu vyššej sumy, nemala však na dosiahnutie výsledku dostatok času, pretože žalovaní jej zmluvu vypovedali. Odvolací súd k tomuto uviedol, že v zmysle čl. 3 bodu 3.2 písm. a) zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo 7. decembra 2006 bolo povinnosťou žalobkyne chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, čo znamená, že pri poskytovaní právnych služieb mala postupovať tak, aby v čo najkratšom čase dosiahla očakávaný výsledok a zároveň v zmysle čl. 5 zmluvy boli žalovaní oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať, takže pokiaľ tak urobili, iba využili svoje právo a ťažko im možno pripísať na vrub, zvlášť vzhľadom na ostatné okolnosti prípadu (existencia dohody o výške odškodnenia už v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní právnych služieb), že sa žalobkyni nepodarilo získať žiadne plnenie pre žalovaných z právneho titulu náhrady škody v danom časovom období.

2.5. So zreteľom na všetky uvádzané dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, a to podľa § 420 písm. f/ CSP. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutia nižších súdov zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby zrušil (iba) odvolacie rozhodnutie a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V podstatnom namietala, že

3(i) podľa jej dostupných informácií odvolací súd si nesplnil svoju povinnosť, uloženú mu ustanovením § 219 ods. 3 CSP, teda neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením,

3(ii) odvolací súd riadne a dostačujúco neodôvodnil svoje rozhodnutie (§ 393 ods. 2 CSP). V tomto ohľade predovšetkým nesúhlasila s posúdením otázky nižšími súdmi, či úkony robené advokátom JUDr. W. boli úkony robené JUDr. W. ako advokátom alebo JUDr. W. ako konateľom žalobkyne, ktorý je advokát.

4. Žalovaní sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

7.2. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP je len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania

veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca účastníkovi konania realizáciu jeho procesných oprávnení a mieriaca možnosť jeho aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017, 8Cdo/85/2018). Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť návrhom uplatneného nároku (1Cdo/228/2017, 2Cdo/220/2017, 3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/35/2018, 8Cdo/56/2017, 1VCdo/2/2017). Pokiaľ postupom súdu nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, nie je ním ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1Cdo/18/2018, 2Cdo/39/2018, 3Cdo/173/2017, 7Cdo/150/2017, 8Cdo/49/2017). Tieto právne závery považuje Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) za ústavne udržateľné (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

8. Na odôvodnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP dovolateľka najskôr uviedla, že podľa jej dostupných informácií (ktoré však bližšie nekonkretizovala, pozn. dovolacieho súdu) odvolací súd si nesplnil svoju povinnosť, uloženú mu ustanovením § 219 ods. 3 CSP, teda neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením [bod 3(i)].

8.1. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

8.2. Dovolací súd z obsahu dovolaním napadnutého rozhodnutia a z obsahu súdneho spisu zistil, že odvolací súd bez nariadenia pojednávania dňa 27. novembra 2019 verejne vyhlásil rozsudok (č. l. 241 súdneho spisu), ktorým v napadnutej časti potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne, stotožniac sa s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Verejnému vyhláseniu rozsudku predchádzala úprava predsedníčky senátu zo 4. novembra 2019, ktorou uložila kancelárii, aby zabezpečila oznámenie miesta (na č. dv. 116) a času (27. novembra 2019 o 8.55 hod.) verejného vyhlásenia rozsudku v danej veci na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na webovej stránke odvolacieho súdu (č. l. 239 súdneho spisu). Toto oznámenie bolo vyvesené na oznamovacej tabuli odvolacieho súdu dňa 6. novembra 2019 (č. l. 240 súdneho spisu), t. j. viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením. Podľa zistení dovolacieho súdu uvedená skutočnosť v neposlednom rade vyplýva aj z oznámenia na webovej stránke <https://C.>, ktorá zistený údaj prevzala z portálu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. V neposlednom rade uvedený zákonom predpokladaný postup konštatuje aj odvolací súd v rámci zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku z 27. novembra 2019 (č. l. 241 súdneho spisu).

8.3. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Žalobkyňa nedôvodne namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

9. Dovolateľka ďalej v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP namietala, že odvolací súd riadne a dostačujúco neodôvodnil svoje rozhodnutie (§ 393 ods. 2 CSP). V tomto ohľade predovšetkým nesúhlasila s posúdením otázky nižšími súdmi, či úkony robené advokátom JUDr. W. boli úkony robené JUDr. W. ako advokátom alebo JUDr. W. ako konateľom žalobcu, ktorý je advokát [bod 3(ii)].

9.1. V preskúmvanej veci uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, v súvislosti s namietaným zmätočným a nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažoval dovolací súd za opodstatnený, nakoľko odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Dovoláním napadnuté odvolacie rozhodnutie je z hľadiska nosných právnych záverov jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií uviedli obsah podstatných skutkových tvrdení účastníkov konania a dôkazov vykonaných v konaní, ako aj uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali príslušné ustanovenie zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, oboch v znení platnom v rozhodnom čase, ktoré na vec aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odvolací súd sa nad

rámec dôvodov uvedených prvostupňovým súdom v bodoch 15 až 19 osobitne venoval interpretácii správneho označenia osoby, ktorá má poskytovať právne služby, ktorú okolnosť vyhodnotili oba nižšie súdy skutkovo i právne v neprospech žalobkyne.

9.2. Aj v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Nemožno preto považovať za porušenie práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení účastníkov, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť podaného nároku, resp. uplatnených námietok. Nižšie súdy správne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vykonané dôkazy vyhodnotili jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), ako aj náležite rozhodnutie odôvodnili v súlade s náležitosťami vyplývajúcimi z § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. V neposlednom rade dovolací súd dodáva, že právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom účastníka, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010).

9.3. Dovolací súd pripomína, že nepreskúmateľnosť (nedostatok dôvodov) rozhodnutia nezakladá bez ďalšieho zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá spôsobuje odňatie spravodlivosti. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces.

9.4. Dovolací súd zároveň považuje za nevyhnuté poznamenať, že nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Pokiaľ dovolateľka v rámci dovolania podľa § 420 písm. f) CSP namietala (aj) nesprávne právne posúdenie veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Na tomto závere zotrúva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (R 24/2017, 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018).

9.5. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobkyne ani v tejto časti nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné.

10. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 420 písm. f) CSP prípustné, najvyšší súd ho ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.